

vilde sige: Vi lader Sønderjyderne selv udtale sig om, hvad de betragter sig som Repræsentanter for. Men i hvert Tilfælde var det rart at faa Klarhed paa dette Punkt.

Et andet Spørgsmaal, jeg kunde have Lyst til at faa Klarhed paa, er, hvorvidt Regeringen vil gaa med til at lovgive, hvis der ikke opnaas Enighed i dette Udvalg. Hvis det viser sig, at Modsætningerne er saa stærke, at Sammensmeltning ikke kan tilraades, vil man saa alligevel skride til en Sammensmeltning, lad os sige, mod den sønderjydske Kirkes Repræsentations Ønske. Det er ogsaa noget, man maa være klar over, forekommer det mig.

Med Hensyn til Lovforslagets Enkelt-heder skal jeg kun sige, at jeg betragter det som en Forbedring, at Landstinget i § 1 indsatte et „saa vidt muligt“, deri er nemlig indeholdt, at en Sammensmeltning ogsaa kan finde Sted, selv om visse lokale Ejendommeligheder af mindre Betydning, paa underordnede Punkter, bibeholdes i de sønderjydske Landsdele. Jeg finder Udvalgets Sammensætning god og finder det rigtigt, at Præsterne vælger for sig, da der, som fremhævet af Kirkeministeren i Landstinget, kommer til at foreligge Lønspørgsmaal for dette Udvalg. Maaske vilde det være rimeligt at tillade andre Præster end de nævnte at deltage i Valget; en Række yngre Præster kunde meget vel have Valgret i dette Tilfælde, men jeg anser det for ganske underordnet og skal ikke stille noget Ændringsforslag i saa Henseende. Jeg betragter Lovforslaget i enhver Henseende som godt, det er et betydeligt Fremskridt, at der her foreslaas en Sammensætning af Udvalget paa en saadan Maade, at Lægfolkets Medlemmer er i afgjort Majoritet; i den Retning bør Udviklingen ske hos os, vi bør saa vidt muligt kalde alle Menighedens Repræsentanter til at tage Del i alt, hvad der vedrører Menighedens Forhold.

Kun et Spørgsmaal er jeg betænkelig ved: den foreslaaede Tidsfrist. Netop af Hensyn til de store Opgaver, dette Udvalg faar at behandle, er det af stor Betydning, at Lovforslaget føres igennem saa hurtigt som muligt, saa at Fristen ikke indskrænkes; den er knap nok tilmaalt; jeg kan vanskelig forstaa, hvordan Udvalget skal kunne blive færdigt. Jeg haaber imidlertid, det vil sætte al Kraft ind paa at gøre sit Arbejde færdigt, da det er meget nødvendigt, at disse Overvejelser fremmes i den kortest mulige Tid. Skulde

f. Eks. — det er meget muligt — saadanne Spørgsmaal som Ejendomsretten til Kirkegodset her i Danmark ogsaa blive fremdraget, er vi inde paa Felter, hvor Forundersøgelserne er meget ringe, og hvor det vil blive meget vanskeligt at komme til et Resultat. Imidlertid haaber jeg oprigtigt, at Tidsfristen kan opretholdes, og jeg ønsker af den Grund, at Lovforslaget maa nyde den hurtigste Fremme, ligesom jeg paa mit Partis Vegne fuldt ud kan anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Povlsen: Jeg finder det rimeligt, og jeg kan ogsaa godt sige fornødent, at der nedsættes et Udvalg til at behandle de Spørgsmaal vedrørende de sønderjydske Kirkeforhold; hvor der endnu er Uoverensstemmelse mellem sønderjydske Forhold og danske Forhold. Som bekendt er danske Kirkelove af vidtrækkende Betydning allerede indført i Sønderjylland, Lov om Sognebaandsløsning er indført, Lov om Valgmenigheder er indført, Lov om Brug af Kirkerne er indført, og Lov om Adgang til at faa indsat Andenpræster er allerede indført nede i Sønderjylland; der er indført en rent midlertidig Ordning, hvorved de sønderjydske Præstelønningsforhold bringes i Overensstemmelse med de danske, og der er indført betydelige Ændringer i Valgretsreglerne, hvorefter de sønderjydske Sognerepræsentationer vælges. Men disse sidste Love, der er indførte for Sønderjyllands Vedkommende, er af rent midlertidig Art, saa der staar tilbage at bringe varig Overensstemmelse mellem Præstelønningsforholdene dernede og Sognerepræsentationen og Præstevalg, som dermed staar i Forbindelse. Det er jo ogsaa de Opgaver, den højtærede Kirkeminister har betegnet som dem, der skulde varetages af det Udvalg, han foreslaar nedsat. Den højtærede Kirkeminister og alle de Partiordførere, der har haft Ordet i Dag paa nær det konservative Folkepartis Ordfører har hævdet, at det kirkelige Udvalg, som her foreslaas, er et Udvalg, der er ønsket af Sønderjyderne. Dette er imidlertid ikke rigtigt. Den højtærede Statsminister udtalte det samme, at dette Udvalg var ønsket af Sønderjyderne. Jeg kan ikke forlange, at den højtærede Statsminister skal vide Besked om, hvordan Forholdene virkelig ligger, men de ligger ikke saadan, at man med nogen som helst Ret kan sige, at dette Udvalg er ønsket af Sønderjyderne. Forholdet er det, at den nordlesvigske Vælgerforening nedsatte et kirkeligt Udvalg, som skulde afgive Betænkning om de